

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **Ing. B. F.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 11/2004 – 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále také jen „krajský soud“) ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 11/2004 – 44, (dále jen „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2004, č. j. Osv 10159/03/SD-303/KR, kterým byla žalobci ode dne 1. listopadu 2003 snížena dávka sociální péče formou opakovaného peněžitého měsíčního příspěvku na výši 2210 Kč. Tento rozsudek byl stěžovateli dle spisové dokumentace doručován na jeho adresu uvedenou v záhlaví tohoto usnesení. Protože adresát, podle údajů na doručence zásilky, založené ve spisu, nebyl při pokusu o její doručení dne 21. 9. 2005 na uvedené adrese zastížen, zásilka byla téhož dne uložena na poště a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si však zásilku obsahující rozsudek v úložní lhůtě nevyzvedl a tato byla vrácena zpět krajskému soudu dne 10. 10. 2005. První podání stěžovatele, které by bylo možno vyhodnotit jako podání s určitými znaky kasační stížnosti, bylo podání ze dne 13. 11. 2005, doručené osobně Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, dne 15. 11. 2005. Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost odmítl usnesením ze dne 22. 12. 2006, č. j. 4 Ads 115/2006 - 106, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 10. 5. 2007, č. j. 4 Ads 115/2006 – 93, z důvodu její opožděnosti, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona o. s. ř., nebyla-li fyzická osoba zastížena

na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení (což je případ předmětné zásilky), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli je třeba považovat desátý, tj. poslední den doby, počítané od uložení zásilky, určené do vlastních rukou adresáta, na poště. V dané věci by tak desátý den připadl na sobotu 1. 10. 2005, a proto bylo nutno za den doručení napadeného rozsudku považovat až nejbližší následující pracovní den, jímž bylo pondělí 3. 10. 2005, a rozsudek bylo takto nutno považovat za doručený. Dle zjištění Nejvyššího správního soudu byl stěžovatel o zákonné lhůtě k podání kasační stížnosti v napadeném rozsudku řádně poučen.

Na základě uvedené argumentace Nejvyšší správní soud tedy první kasační stížnost stěžovatele proti napadenému rozsudku odmítl, neboť konstatoval, že napadený rozsudek byl stěžovateli řádně doručen, přičemž stěžovatel proti tomuto rozsudku nepodal kasační stížnost včas.

Usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost bylo doručeno tehdejší zástupkyni stěžovatele advokátce JUDr. Ireně Kohoutové dne 15. 1. 2007, jak prokazuje doručenka založená v soudním spise. Ze soudního spisu dále vyplývá, že dne 27. 6. 2007 byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu další kasační stížnost, která směřuje opětovně proti témuž napadenému rozsudku ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 11/2004 – 44. Tato kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 25. 6. 2007.

Stěžovatel v předmětné kasační stížnosti namítá, že mu písemné vyhotovení napadeného rozsudku nebylo doposud doručeno. Obdržel ovšem dle svého tvrzení jeho kopii dne 11. 6. 2007. Stěžovatel rovněž tvrdí, že se jedná o jeho první kasační stížnost ve věci a uvádí stručnou věcnou argumentaci, na základě níž požaduje zrušení rozsudku krajského soudu. Zároveň požádal soud o ustanovení advokáta.

Tato kasační stížnost je rovněž opožděná.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Nejvyšší správní soud je nucen konstatovat, že stěžovatel opětovně podal kasační stížnost proti témuž napadenému rozsudku, o němž tvrdí, že mu nebyl řádně doručen. Tento rozsudek však byl, jak Nejvyšší správní soud dostatečně zdůvodnil v předchozím usnesení ze dne 22. 12. 2006, č. j. 4 Ads 115/2006 - 107, ve znění opravného usnesení ze dne 10. 5. 2007, č. j. 4 Ads 115/2006 – 93, doručen stěžovateli na základě tzv. fikce doručení uplynutím lhůty deseti dnů od uložení zásilky obsahující napadený rozsudek na poště. V souladu s výše citovaným ustanovením § 50c odst. 4 občanského soudního řádu mu byla

zásilka obsahující napadený rozsudek doručena dne 3. 10. 2005. Pro posouzení okamžiku doručení napadeného rozsudku není tedy vůbec rozhodné, zda se stěžovatel k tomuto datu s napadeným rozsudkem fakticky seznámil, či nikoliv. Nelze proto přijmout argument stěžovatele, že mu napadený rozsudek doposud nebyl řádně doručen a že tedy podává předmětnou kasační stížnost v zákonné lhůtě dvou týdnů od jeho skutečného doručení, tj. od chvíle, kdy podle svého tvrzení obdržel kopii napadené rozsudku (viz blíže předchozí judikaturu Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech, např. usnesení ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34, přístupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud tedy i v této věci uzavírá, že lhůta pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů počala běžet v úterý dne 4. 10. 2005 a skončila v pondělí dne 17. 10. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 17. 10. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Předmětná kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 25. 6. 2007, tedy zjevně opožděně, což samozřejmě vyplývá i z prosté racionální úvahy spočívající k tomu, že byla-li podána opožděně první kasační stížnost ze dne 13. 11. 2005, tím spíše byla zjevně podána opožděně i druhá kasační stížnost ze dne 25. 6. 2007 směřující proti témuž napadenému rozsudku.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že i předmětná kasační stížnost ze dne 25. 6. 2007 byla podána opožděně a nesplňuje tak procesní podmínky pro meritorní projednání před Nejvyšším správním soudem. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nemůže prominout.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 11/2004 – 44, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu